

for en anden Gruppe af Mennesker, der, om de end ikke arbejder direkte i Statsbanernes Tjeneste, dog har deres Arbejde paa Statsbanernes Grund, og bede den højtærede Minister sikre dem nogenlunde taalelige Arbejdsvilkaar. Jeg tænker her paa Opvarterne paa Statsbanernes Restaurationer. Jeg har lagt Mærke til, at der i de sidste Dage er udbrudt en Strejke paa Statsbanerestaurationen i Fredericia. Det hævdes fra de Mennesker, som har fundet sig foranlediget til at nedlægge Arbejdet, at Arbejdsforholdene for deres Vedkommende er blevet ganske utaalelige. De anfører forskellige Grunde for den Arbejdsnedlæggelse, de har set sig nødte til at iværksætte, og hvis de har Ret i, hvad de anfører, forekommer det mig, at der var god Grund for den højtærede Trafikminister at tage under Overvejelse, om det ikke var rigtigt i de Overenskomster, Statsbanerne har med de forskellige Restauratører, at sørge for, at disse ikke gaar for vidt i deres Krav til det tjenende Personale. Naar man forlanger, at de Mennesker, der skal arbejde i disse Restaurationer, være til Publikums Tjeneste til forskellige Tider af Døgnet, skal betale for at faa Lov til at udføre deres Arbejde og skal være med til at betale det øvrige Personale, som Restauratørerne nødvendigvis maa have til deres Raadighed, forekommer det mig, at man er kommet lovlig vidt. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man fik disse Forhold nærmere undersøgt og kom ind paa at sikre disse Folk rimelige Arbejdsvilkaar.

Jessen: Det ærede Medlem, der nu sidst talte, omtalte Restaurationsforholdene i Fredericia og den Strejke, som er udbrudt mellem Kelnerne der. Det er det samme Spørgsmaal, jeg vil tale om, og jeg vil gerne gøre et Par supplerende Bemærkninger til det, som den ærede sidste Taler fremkom med. Han nævnede, at Kelnerne derovre maatte betale for at arbejde, og det er ogsaa rigtigt. Jeg har faaet oplyst, at de maa betale hver 1 pCt. af den daglige Omsætning til Restauratøren, desuden 25 Øre daglig pr. Mand til Anskaffelse af Glas og endelig 17 Øre daglig pr. Mand til Opvaskebetjeningen. Det forekommer mig, at dette er en ganske mærkelig Optræden af en Mand, der har en Entreprise som den, her er Tale om, nemlig at beværte de rejsende, som søger til Restaurationen. Den samlede Udgift for hver Tjener bliver ca. 1 Kr. daglig, det vil sige, at de maa give 30 Kr. om Maa-

nedén for at faa Lov til at arbejde. Men det er endda ikke det eneste. Restauratøren forlanger tillige, at de skal have en bestemt Uniform, som skal være meget fin, og de skal selv anskaffe den. Den er meget kostbar. De skal f. Eks. gaa med lysegrøn Vest og i det hele taget være fint udstyrede. Restauratøren giver dem Anvisning paa, at der og der skal de købe den, og det maa de rette sig efter. Nu er Restauratøren tillige en meget ubehagelig Mand at arbejde for, en Mand, der ved adskillige Lejligheder optræder paa en Maade, som ikke kan siges at være i Overensstemmelse med, hvad et dannet Menneske bør byde sine undergivne eller dem, der arbejder for ham, og af hvem han oven i Købet tager en stor Fortjeneste. Foruden at de altsaa maa betale de førnævnte Beløb og anskaffe Uniform, er deres Stilling i høj Grad usikker, idet det hænder, at Restauratøren, ofte under ganske intetsigende Paaskud, afskediger Folk, der kun har været der i ganske kort Tid, efter at de har anskaffet en saadan dyr Uniform, og saa staar de der paa Gaden med Uniformen, som de ikke kan bruge noget andet Sted. En saadan Uniform koster 70—80 Kr., og det er ikke saa lille en Udgift for en Tjener; han maa ofte sætte sig i Gæld for at kunne skaffe Uniformen, og saa er endda hans Stilling lidet betrygget, fordi han ikke ved, hvad Dag han bliver afskediget. Restauratøren er for øvrigt ogsaa daarligt lidt af sine Kolleger, og man nærede fra forskellig Side Betænkeligheder, da man hørte, at han skulde ansættes, fordi man vidste, at han ikke er let at komme til Rette med.

Statsbanerne fastsætter, hvilke Priser Restauratøren maa tage for sine Varer, og dem maa han ikke gaa ud over. Men naar han kan forhøje Priserne ved at paalægge sit Personale at betale visse Procenter af de Varer, de sælger, forekommer det mig, at dette er en stærk Omgaaelse af Statsbanernes Fastsættelse af Priserne. Restauratøren er ganske vist afskaaret fra at tage mere af de rejsende, men saa tager han visse Procenter af sit Personale, mod at de faar Lov til at servere.

Jeg vil gerne slutte mig til den Opfordring, som det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) rettede til Ministeren om at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og søge at indhente Oplysninger om Forholdene, eventuelt vil jeg bede Finansudvalget om at kræve sig forelagt saadanne Oplysninger. Denne Restauratør giver ganske vist en større Afgift end